

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR
GERNSIO VYRIAUSYBĖS SUSITARIMAS
DĖL KEITIMOSI SU MOKESTINIAIS KLAUSIMAIS SUSIJUSIA
INFORMACIJA

kadangi Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Gernsio Vyriausybė pripažįsta, kad galiojančiuose teisės aktuose jau reglamentuotas bendradarbiavimas ir keitimasis informacija su mokesčiais susijusių baudžiamųjų bylų srityje;

kadangi Šalys dėjo ilgalaikes aktyvias tarptautines pastangas kovodamos su finansiniais ir kitais nusikaltimais, įskaitant terorizmo finansavimo prevencijos pastangas;

kadangi pripažįstama, kad Gernsio Vyriausybė, vadovaudamasi Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės patikėjimo teise, turi teisę susitarti, kad būtų sudarytas susitarimas su Lietuvos Respublikos Vyriausybe dėl keitimosi mokestine informacija, tokį susitarimą sudaryti, įgyvendinti ir, laikydamasi šio Susitarimo sąlygų, jį nutraukti;

kadangi Šalys nori pagerinti ir palengvinti keitimąsi su mokesčiais susijusia informacija reglamentuojančias sąlygas,

todėl Šalys susitarė sudaryti šį Susitarimą, kuriame nustatomi tik Šalių įsipareigojimai.

1 straipsnis
Susitarimo tikslas ir taikymo sritis

Šalys per savo kompetentingas institucijas teikia pagalbą keisdamosi informacija, kuri, kaip manoma, yra svarbi administruojant ir įgyvendinant Šalių nacionalinius, su šiuo Susitarimu reglamentuojamais mokesčiais susijusius įstatymus, įskaitant informaciją, kuri, kaip manoma, yra svarbi nustatant, įvertinant ir renkant tokius mokesčius, išieškant

mokestines skolas ir užtikrinant jų vykdymą ar atliekant mokestinius tyrimus ar vykdant asmenų persekiojimą už mokestinius nusikaltimus. Informacija keičiamasi vadovaujantis šio Susitarimo nuostatomis ir ji laikoma konfidencialia, kaip nustatyta 8 straipsnyje. Prašomosios Šalies įstatymais ir administracine praktika asmenims užtikrinamos teisės ir apsaugos priemonės lieka galioti, jei jos be pagrindo netrukdo veiksmingai keisti informaciją ar jei dėl jų nevėluojama keisti tokia informacija.

2 straipsnis

Jurisdikcija

Prašomoji Šalis neįpareigota teikti informacijos, kurios neturi jos institucijos, taip pat kurios neturi arba negali gauti jos jurisdikcijai priklausančioje teritorijoje esantys asmenys.

3 straipsnis

Reglamentuojami mokesčiai

1. Šiuo Susitarimu reglamentuojami tokie mokesčiai:

a) kai tai susiję su Gernsiu:

i) pajamų mokestis,

ii) nekilnojamojo turto pajamų mokestis.

b) kai tai susiję su Lietuva:

i) gyventojų pajamų mokestis,

ii) pelno mokestis,

iii) paveldimo turto mokestis.

2. Šis Susitarimas taip pat taikomas bet kokiems analogiškiems, papildomai prie galiojančių mokesčių ar vietoj jų po Susitarimo pasirašymo datos taikomiems mokesčiams. Šis Susitarimas, jei Šalių kompetentingos institucijos dėl to susitaria, taip pat taikomas bet kokiems iš esmės panašiams, papildomai prie galiojančių mokesčių ar vietoj jų po Susitarimo pasirašymo datos taikomiems mokesčiams. Be to, šiuo Susitarimu reglamentuojami mokesčiai gali būti išplėsti ar pakeisti abipusiu Šalių susitarimu pasikeičiant laiškais. Vienos Šalies kompetentinga institucija praneša kitos Šalies kompetentingai institucijai apie bet kokius esminius apmokestinimo ir atitinkamos informacijos rinkimo priemonių pasikeitimus, kurie gali paveikti tos Šalies įsipareigojimus pagal šį Susitarimą.

4 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šiame Susitarime:

a) „Gernsis“ – Gernsio Vyriausybė, o vartojant geografinę prasme, Gernsis, Oldernis ir Hermas, įskaitant, vadovaujantis tarptautine teise, su šiomis salomis besiribojančią teritorinę jūrą;

b) „Lietuva“ – Lietuvos Respublika, o vartojant geografinę prasme jos teritoriniam suverenitetui pavaldi teritorija ir kitos teritorijos, į kurias vadovaujantis tarptautine teise Lietuvos Respublika turi suverenias teises ar kurios priklauso jos jurisdikcijai;

c) „kolektyvinio investavimo fondas ar priemonė“ – bet koks jungtinis investavimo mechanizmas, neatsižvelgiant į jo teisinę formą. Sąvoka „viešas kolektyvinio investavimo fondas ar priemonė“ apibrėžiama bet koks kolektyvinio investavimo fondas ar priemonė,

kai [investicinių] vienetų, akcijų ar kitų dalyvavimo kapitale teisių pirkimas ar pardavimas netiesiogiai ar tiesiogiai neapsiriboja apibrėžta investuotojų grupe;

d) „bendrovė“ – bet kuris juridinis asmuo ar bet kuris subjektas, kuris mokestiniais tikslais laikomas juridiniu asmeniu;

e) „kompetentinga institucija“ – Lietuvoje – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, o Gernsyje – Pajamų mokesčių administravimo vadovas ar jo atstovas;

f) „baudžiamieji įstatymai“ – visi baudžiamieji įstatymai pagal nacionalinę teisę, neatsižvelgiant į tai, ar jie yra įtraukti į mokestinius įstatymus, baudžiamąjį kodeksą ar kitus įstatymus.

g) „su mokesčiais susijusios baudžiamosios bylos“ – mokestinės bylos, susijusios su tyčine veika, padaryta prieš įsigaliojant šiam Susitarimui ar jam įsigaliojus, už kurią yra persekiojama pagal prašančiosios Šalies baudžiamuosius įstatymus;

h) „informacija“ – bet koks bet kokia forma pateiktas faktas, pranešimas, dokumentas ar įrašas;

i) „informacijos rinkimo priemonės“ – įstatymai ir administracinės bei teisinės procedūros, kurios leidžia Šaliai gauti ir teikti reikalaujamą informaciją;

j) „Šalys“:

i) Gernsis ir

ii) Lietuva;

k) „asmuo“ – fizinis asmuo, bendrovė ar bet kokia asmenų bendrija;

l) „pagrindinė akcijų klasė“ – akcijų klasė (-ės), suteikianti (-čios) teisę turėti dalyvių balsų daugumą bendrovėje ir rodanti (-čios) bendrovės vertę;

m) „bendrovė, kurios akcijomis prekiaujama viešai“ – bet kokia bendrovė, kurios pagrindinė akcijų klasė įtraukta į pripažintos biržos sąrašus, jei į sąrašus įtrauktos tos bendrovės akcijos gali būti lengvai viešai nupirktos ar parduotos. Akcijos gali būti nupirktos ar parduotos „viešai“, jei teisė pirkti ar parduoti akcijas netiesiogiai ar aiškiai neapsiriboja nedidele investuotojų grupe;

n) „pripažinta birža“ – bet kokia Šalių kompetentingų institucijų sutarta birža;

o) „prašomoji Šalis“ – šio Susitarimo Šalis, kurios prašoma pateikti ar kuri pateikė informaciją atsakydama į prašymą arba kurios prašoma suteikti ar kuri suteikė pagalbą, vadovaujantis šiuo Susitarimu;

p) „prašančioji Šalis“ – šio Susitarimo Šalis, pateikianti prašymą suteikti informaciją ar gavusi informaciją iš prašomosios Šalies arba pateikianti prašymą suteikti ar gavusi kitą pagalbą, vadovaujantis šiuo Susitarimu;

q) „mokestis“ – bet koks šiuo Susitarimu reglamentuojamas mokestis.

2. Vienai iš Šalių bet kuriuo metu taikant šį Susitarimą bet kuri jame neapibrėžta sąvoka, jei pagal aplinkybes nereikalaujama kitaip, suprantama taip, kaip tuo metu ji apibrėžiama pagal tos Šalies įstatymus; bet kuri apibrėžtis pagal tos Šalies taikomus mokestinius įstatymus turi pirmenybę prieš kituose tos Šalies įstatymuose pateiktą tos sąvokos apibrėžtį.

5 straipsnis

Keitimasis informacija pateikus prašymą

1. Prašomosios Šalies kompetentinga institucija prašančiajai Šaliai paprašius teikia informaciją 1 straipsnyje nurodytais tikslais. Tokia informacija keičiamasi neatsižvelgiant į tai, ar ta informacija reikalinga prašomajai Šaliai jos pačios mokestiniais tikslais ar tiriamoji veika būtų laikoma baudžiamuoju nusikaltimu pagal prašomosios Šalies įstatymus, jei tokia veika būtų buvusi padaryta prašomosios Šalies teritorijoje. Prašančiosios Šalies kompetentinga institucija pateikia informacijos prašymą remdamasi šiuo straipsniu tik tada, kai ji negali prašomos informacijos gauti kitais būdais savo teritorijoje, išskyrus atvejus, kai pasinaudojimas tokiais būdais sukeltų nepagrįstai didelių sunkumų.

2. Jei prašomosios Šalies kompetentingos institucijos turimos informacijos nepakanka tam, kad ji galėtų įvykdyti informacijos prašymą, prašomoji Šalis savo nuožiūra pasinaudoja visomis atitinkamomis, norint prašančiajai Šaliai suteikti reikalingą informaciją būtinomis informacijos rinkimo priemonėmis, neatsižvelgiant į tai, kad tokia informacija pačios prašomosios Šalies mokestiniais tikslais gali būti nereikalinga.

3. Prašomosios Šalies kompetentinga institucija, jei to konkrečiai paprašo prašančiosios Šalies kompetentinga institucija, teikia informaciją pagal šį straipsnį tiek, kiek tai leidžiama pagal jos nacionalinę teisę, pateikdama liudininkų raštiškus parodymus ir patvirtintas originalių protokolų kopijas.

4. Kiekviena Šalis užtikrina, kad turėtų įgaliojimus, laikydamosi 1 straipsnio sąlygų ir 2 straipsnyje nustatytų apribojimų, per savo kompetentingą instituciją ir kai to prašoma, gauti ir pateikti:

a) bankų, kitų finansinių institucijų ir bet kurių asmenų, įskaitant patikėtinius ir valdytojus, turinčius įgaliojimų agentų ir patikėtinių įgaliojimus, turimą informaciją;

b) i) su bendrovių, bendrijų, fondų ir kitų asmenų teisine ir faktine nuosavybe susijusią informaciją, įskaitant, kai tai susiję su kolektyvinio investavimo fondais ar subjektais, informaciją apie akcijas, investicinius vienetus ir kitas teises;

ii) kai tai susiję su patikos fondais, informaciją apie perduodančius turtą patikėjimo teise asmenis, patikėtinius, globėjus, vykdytojus ir naudos gavėjus, o kai tai susiję su fondais, informaciją apie steigėjus, fondo valdybos narius ir naudos gavėjus.

5. Neatsižvelgiant į pirmiau pateiktų dalių nuostatas, šiuo Susitarimu Šalims nenustatomas įsipareigojimas gauti ir teikti informaciją apie nuosavybę, kai tai susiję su bendrovėmis, kurių akcijomis prekiaujama viešai, ar viešus kolektyvinio investavimo fondus ar subjektus, nebent tokia informacija gali būti gauta nesukeliant nepagrįstai didelių sunkumų.

6. Bet koks informacijos prašymas išdėstomas kuo išsamiau ir jame raštu nurodoma tokia informacija:

- a) nagrinėjamo ar tiriamo asmens tapatybė;
- b) laikotarpis, kuriam prašoma informacijos;
- c) prašomos informacijos pobūdis ir prašančiosios Šalies pageidaujama jos pateikimo forma;
- d) mokestinis tikslas, kuriuo prašoma informacijos;
- e) priežastys, leidžiančios manyti, kad prašoma informacija yra, kaip tikimasi, svarbi prašančiosios Šalies mokesčiams administruoti ir mokestinėms prievolėms vykdyti, kai tai susiję su šios dalies a punkte nurodytu asmeniu;
- f) priežastys, kurių pagrindu galima manyti, kad prašomoji informacija yra prašomojoje Šalyje ar kad ją turi ar gali gauti prašomosios Šalies jurisdikcijai pavaldus asmuo;
- g) kiek tai žinoma, bet kurio asmens, kuris, manoma, turi ar gali gauti prašomą informaciją, vardas, pavardė ir adresas;

h) patvirtinimas, kad prašymas atitinka prašančiosios Šalies įstatymus ir administracinę praktiką, kad jei prašoma informacija būtų prašančiosios Šalies jurisdikcijoje, prašančiosios Šalies kompetentinga institucija galėtų gauti tą informaciją pagal prašančiosios Šalies įstatymus ar taikant įprastą administracinę praktiką ir kad ši informacija atitinka šio Susitarimo nuostatas;

i) patvirtinimas, kad prašančioji Šalis pasinaudojo visais jai savo teritorijoje prieinamais būdais siekdama gauti informaciją, išskyrus atvejus, kai dėl to būtų galėję kilti neproporcingai didelių sunkumų.

7. Prašomosios Šalies kompetentinga institucija deda visas pastangas, kad kuo skubiau persiųstų prašomą informaciją prašančiajai Šaliai. Prašomosios Šalies kompetentinga institucija, siekdama užtikrinti skubų atsakymą:

a) pateikia prašančiosios Šalies kompetentingai institucijai raštišką patvirtinimą, kad gavo prašymą ir per 60 dienų nuo prašymo gavimo praneša prašančiosios Šalies kompetentingai institucijai apie prašyme nepateiktą trūkstamą informaciją, jei tokios yra;

b) jei prašomosios Šalies kompetentinga institucija negalėjo gauti ir pateikti informacijos per 90 dienų nuo išsamaus prašymo gavimo, įskaitant ir tai, jei pateikiant informaciją ji susidūrė su kliūtimis arba tai, kad ji atsisakė pateikti informaciją, ji nedelsdama, praneša apie tai prašančiosios Šalies kompetentingai institucijai, nurodydama nesugebėjimo pateikti informaciją priežastis, sunkumų pobūdį ar atsisakymo pateikti informaciją priežastis.

6 straipsnis

Užsienyje atliekami mokestiniai tyrimai

1. Prašančioji Šalis, tinkamai apie tai įspėjusi, paprašo, kad prašomoji Šalis leistų prašančiosios Šalies kompetentingų institucijų atstovams įvažiuoti į prašomosios Šalies teritoriją ir, kiek tai leidžiama pagal jos nacionalinę teisę, apklausti asmenis ir nagrinėti

dokumentus, gavus atitinkamų asmenų raštišką sutikimą. Prašančiosios Šalies kompetentinga institucija praneša prašomosios Šalies kompetentingai institucijai susitikimo su atitinkamais asmenimis laiką ir vietą.

2. Prašančiosios Šalies kompetentingos institucijos prašymu ir vadovaujantis jos nacionaline teise, prašomosios Šalies kompetentinga institucija gali leisti prašančiosios Šalies kompetentingos institucijos atstovams dalyvauti atitinkamoje mokestinio tyrimo, atliekamo prašomojoje Šalyje, dalyje.

3. Jei 2 dalyje nurodytas prašymas patenkinamas, tyrimą atliekanti prašomosios Šalies kompetentinga institucija kuo skubiau praneša prašančiosios Šalies kompetentingai institucijai tyrimo laiką ir vietą, tyrimą atlikti paskirtos įstaigos pavadinimą ar pareigūno vardą ir pavardę ir prašomosios Šalies reikalaujamas tyrimo procedūras bei sąlygas. Visus su mokestiniu tyrimu susijusius sprendimus priima tyrimą atliekanti prašomoji Šalis.

7 straipsnis

Galimybė atsisakyti įvykdyti prašymą

1. Prašomosios Šalies kompetentinga institucija gali atsisakyti padėti:

a) kai parašymas pateikiamas nesilaikant šio Susitarimo;

b) kai prašančioji Šalis nesiėmė visų savo teritorijoje prieinamų priemonių, kad gautų informaciją, išskyrus atvejus, kai dėl naudojimosi tokiomis priemonėmis kiltų neproporcingai didelių sunkumų ar

c) kai prašomos informacijos atskleidimas prieštarautų valstybės politikai ir viešajai tvarkai.

2. Šiuo Susitarimu prašomoji Šalis neįpareigojama teikti informacijos, kuriai taikomos teisinės privilegijos ar kuri atskleistų bet kokias prekybos, verslo, pramonines, komercines ar profesines arba komercinio proceso paslaptis, jei 5 straipsnio 4 dalyje

nurodyta informacija vien tik šio fakto pagrindu negali būti laikoma tokiomis paslaptimis ar komercinio proceso paslaptimis.

3. Negalima atsisakyti teikti informaciją remiantis tuo, kad dėl mokestinio reikalavimo, kurio pagrindu teikiamas prašymas, vyksta ginčas.

4. Prašomoji Šalis neprivalo gauti ir teikti informacijos, kurios prašančiosios Šalies kompetentinga institucija negalėtų gauti pagal savo įstatymus ar taikydama įprastą administracinę praktiką, jei ta prašomoji informacija būtų prašančiosios Šalies jurisdikcijoje.

5. Prašomoji Šalis gali atsisakyti įvykdyti informacijos prašymą, jei prašančioji Šalis prašo tos informacijos siekdama vykdyti prašančiosios Šalies mokestinio įstatymo nuostatą ar bet koki su ja susijusį reikalavimą, kuriuo tomis pačiomis aplinkybėmis būtų diskriminuojamas prašomosios Šalies pilietis, palyginti su prašančiosios Šalies piliečiu, ar užtikrinti tokios nuostatos arba reikalavimo vykdymą.

8 straipsnis

Konfidencialumas

1. Visa Šalių kompetentingų institucijų teikiama ir gaunama informacija laikoma konfidencialia.

2. Tokia informacija atskleidžiama tik su 1 straipsnyje nurodytais tikslais susijusiems asmenims ar institucijoms (įskaitant teismus ir administracines įstaigas) ir tokių asmenų ar institucijų naudojama tik tokiais tikslais, įskaitant sprendimų bet kokiame apeliaciniame procese priėmimą. Šiais tikslais informacija gali būti atskleidžiama viešo teismo proceso metu ar teismo sprendimuose.

3. Tokios informacijos negalima naudoti jokiais kitais tikslais, išskyrus 1 straipsnyje nurodytus tikslus, jei tam neduotas aiškus prašomosios Šalies kompetentingos institucijos rašytinis sutikimas.

4. Prašančiajai Šaliai pagal šį Susitarimą teikiama informacija negali būti atskleidžiama jokiai kitai jurisdikcijai.

9 straipsnis

Išlaidos

Jei Šalių kompetentingos institucijos nenusprendžia kitaip, įprastas pagalbos teikimo išlaidas padengia prašomoji Šalis, o ypatingąsias pagalbos teikimo išlaidas (įskaitant su teismo procesu susijusias išorės patarėjų samdymo ar kitas išlaidas) padengia prašančioji Šalis. Atitinkamos kompetentingos institucijos tariausi viena su kita, atsižvelgdamos į šį straipsnį ir, visų pirma, prašomosios Šalies kompetentinga institucija iš anksto tariausi su prašančiosios Šalies kompetentinga institucija, jei tikėtina, kad informacijos teikimo pagal konkretų prašymą sąnaudos bus nemažos.

10 straipsnis

Kalba

Pagalbos prašymai ir atsakymai į juos pateikiami anglų kalba.

11 straipsnis

Abipusio susitarimo procedūra

1. Kilus tarp Šalių su šio Susitarimo įgyvendinimu ar aiškinimu susijusių sunkumų ar neaiškumų, atitinkamos kompetentingos institucijos deda visas pastangas, siekdamos išspręsti ginčą abipusiu susitarimu.

2. Be 1 dalyje minėtų susitarimų, Šalių kompetentingos institucijos gali abipusiškai susitarti dėl pagal 5, 6 ir 9 straipsnius taikomų procedūrų.

3. Su šio Susitarimo nuostatomis susiję ar vadovaujantis jomis siunčiami oficialūs pranešimai, įskaitant informacijos paklausimus, pateikiami raštu tiesiogiai prašomosios Šalies kompetentingai institucijai adresu, kurį Šalys viena kitai gali pranešti. Bet kokie vėlesni su informacijos paklausimais susiję pranešimai pateikiami raštu arba žodžiu, atsižvelgiant į tai, kaip patogiau kompetentingoms institucijoms.

12 straipsnis

Abipusės pagalbos procedūra

Šalių kompetentingos institucijos gali susitarti keistis technine praktine patirtimi, kurti naujus audito metodus, nustatyti naujas neatitikties sritis ir kartu tas sritis išnagrinėti, jei, jų manymu, to reikia.

13 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis Susitarimas įsigalioja trisdešimtąją dieną nuo tos dienos, kurią kiekviena Šalis raštu praneša kitai Šaliai apie būtiną pagal jos teisę įsigaliojimo procedūrą užbaigimą, atsižvelgiant į tai, kuri data vėlesnė. Susitarimas pradedamas taikyti:

a) kai tai susiję su bylomis dėl mokestinių nusikaltimų – įsigaliojimo dieną ir

b) kai tai susiję su visais 1 straipsniu reglamentuojamais klausimais, įsigaliojimo dieną, bet tik tada, kai tai susiję su bet kuriais mokestiniais metais, prasidedančiais kalendorinių metų, kurie yra kiti metai po šio Susitarimo įsigaliojimo metų, sausio pirmą dieną ar po jos ar, kai nėra mokestinių metų, apmokestinant visas pajamas, gautas tą dieną ar po jos.

14 straipsnis

Nutraukimas

1. Šis Susitarimas galioja tol, kol viena Šalių jį nutraukia.

2. Bet kuri Šalis gali nutraukti šį Susitarimą pateikdama bent prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos rašytinį pranešimą apie nutraukimą. Susitarimą nutraukus, jis nustoja galioti kalendorinių metų, kurie yra kiti metai po metų, kuriais pateikiamas pranešimas, sausio pirmą dieną. Visi iki nutraukimo įsigaliojimo datos gauti paklausimai, nagrinėjami vadovaujantis šio Susitarimo sąlygomis.

3. Jei Susitarimas nutraukiamas, Šalys yra saistomos 8 straipsnio nuostatų, kai tai susiję su bet kokia pagal šį Susitarimą gauta informacija.

Tai patvirtindami, tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Susitarimą.

Pasirašyta 2013 m. birželio 20 d. Londone dviem originaliais egzemplioriais lietuvių ir anglų kalbomis. Abu tekstai yra autentiški.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
vardu

Gernsio Vyriausybės
vardu